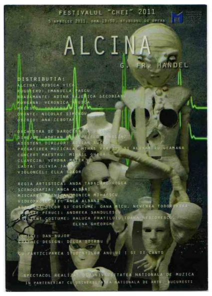
„Alcina” studențească

(Costin Popa – 7 aprilie 2011)

Afiș

Reușită a fost seara de marți 5 aprilie la Studioul de Operă al Universității Naționale de Muzică București, în deschiderea celei de-a treia ediții a Festivalului UNMB! În parteneriat cu Universitatea Națională de Arte București, au fost propuse fragmente din „Alcina” de Haendel, demers pretențios dată fiind dificultatea opusului. S-au pus pe treabă un mănunchi de studenți și masteranzi ai Catedrei de Canto, Operă și Regie de Teatru Muzical (șef de catedră prof. univ. dr. Eleonora Enăchescu) de la Facultatea de Interpretare Muzicală și, bineînțeles, îndrumătorii lor, cadre didactice universitare.

Vocalitatea barocă are specificitățile ei și cultura stilistică de extracție belcantistă a fost pusă în evidență cu bune rezultate de toți cei prezenți în scenă. Am admirat glasurile frumoase, acuratețea cântului fie spianato, fie ornamentat, limpezimea de sunet, calmul lamento-urilor, impetuozitatea și spectaculozitatea ariilor dramatice. A fost vorba de o pregătire minuțioasă, pentru care interpreții și profesorii trebuie să se felicite. Păcat că distribuția nu specifică și numele acestora din urmă care, desigur, se mândresc cu elevii lor. Aş nota cântăreții, ordonând: soprana Veronica Anușca (Morgana) – proaspăta câștigătoare a Concursului Internațional de Canto „Maeștrii Artei Lirice - Petre Ștefănescu Goangă” București, sopranele Ana Maria Cebotari (Oberto) și Rodica Vică (Alcina), mezzosoprana Emanuela Pascu (Ruggiero), tenorul Nicolae Simonov (Oronte), mezzosoprana Adina Băjenică Secobeanu (Bradamante), basul Iustinian Zetea (Melisso). Toți, cu deosebite perspective.

Sigur că drumul studiului este lung, anevoios și întortocheat, așa încât, sunt convins, profesorii vor acționa pentru corecții, acolo unde este nevoie. Mă gândesc la omogenizările pe registru, dozajul efortului, eliminarea intonațiilor imprecise. Sunt direcții firești de perfecționare iar la unii pentru eliminarea emoțiilor și creșterea încrederii în propriile forțe.

Unul din marile câștiguri a fost îmbinarea remarcabilă a cântului cu actoria, un deziderat urmărit și de case mai mari, dar din păcate rămas la stadiul de intenție și vorbe goale. În producția cu „Alcina”, interpreții au jucat admirabil, cu dăruire, pasiune și dragoste pentru arta lirică, cu înțelegere a tramei și muzicii. Modul cum le-a fost totul insuflat de regizoarea Anda Tăbăcaru-Hogea, promotoarea nu o dată remarcată a dinamismului scenic, merită toate laudele. Spectacolul, cu toată lungimea lui, se derulează fluent, niciodată static, fie că a fost vorba de transă, fie de atitudini furibunde. S-o numesc aici și pe Monica Mihăescu, semnatara mișcării scenice. Figurația făcută cu studenți ai anilor I și II a fost bine integrată.

Colaborarea cu Universitatea Națională de Arte s-a arătat extrem de benefică. Anca Albani, autoarea scenografiei și costumelor, a punctat decorul, s-a folosit de proiecții și a desenat vestimentații bogate, frumoase, extravagante. O modernă armonie în diversitate și culoare. Nu uit coafurile și perucile alambicate.

Nu în ultimul rând, Orchestra de Barockeri a UNMB, impulsionată de bagheta tânărului dirijoru britanic Adrian Butterfield, s-a autodepășit, atât în sunet, cât și în urmarirea susținută a interpreților.

„Alcina” studențească este o producție la care nu trebuie să se renunțe decât după doi-trei ani de reprezentări. Între timp se vor succede alte și alte generații de absolvenți, care o vor folosi drept școală de mare utilitate în formarea lor. Și, de ce nu, pentru prezentări în afara granițelor Bucureștilor și chiar țării.